

Grundlovens § 93 i Aand og Sandhed. Jeg stemmer imidlertid for Lovforslaget, fordi jeg erkender, at det medfører et lille Fremfrit, men ganske vist ingenlunde et saa stort, som man ved en fordomsfri Fortolkning af Grundloven efter min Mening maatte have kunnet komme til. Jeg beder den høitærede Minister om ingenlunde at betragte dette som nogen imod ham rettet Bebreidelse, idet det afhænger af Tidspunktet, hvorvidt man kan komme et saadant Formaal mere eller mindre nær, og idet jeg skal indrømme, at det nærværende Tidspunkt er et saadant, at det maaske ikke er muligt nu at komme videre, end der vil blive Følgen af den her foreslaaede Lov. Jeg stemmer ogsaa for Lovforslaget, naagtet der gives Bestemmelse i samme, som jeg har Bæmskellighed at forføne mig med, deriblandt dets § 22. Jeg har Tvivl om, hvorvidt det er loyalt ligeoverfor Grundlovens Forbud imod at oprette nyt Fideicommissgodser, at give en Tilladelse til at oprette saadanne for eet Slægtled, men jeg haaber for det Første, at den i § 22 indeholdte Ret ikke hyppig vil blive søgt benyttet, og jeg antager dernæst, at de allerfleste Justitsministre — hvad den nuværende høitærede Justitsminister jo for sit Vedkommende allerede har lovet — noie ville prøve de Grunde, af hvilke saadanne Dispositioner ønskes oprettede som de i § 22 omhandlede, inden der gives Stadfæstelse paa dem. Der er derimod en anden Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg anser det for meget heldigt er kommen ind i samme, og det er den i dets nuværende § 20 indeholdte Bestemmelse om, hvorledes der skal gaas frem med Hensyn til Fæstegodsset. Jeg betragter denne Bestemmelse som indeholdende en frugtbar Spire til Afgjørelsen af hele den forfvallede og længe forhalede Fæstesag. — Jeg stemmer altsaa for Lovforslaget.

Madvig: Jeg skal blot udtale, at foruden de Tvivl, som jeg har med Hensyn til § 20 i Lovforslaget, har jeg ogsaa andre betydelige Tvivl med Hensyn til samme, og navnlig tror jeg, forsaavidt jeg tager Hensyn til, hvad der vil blive den politiske Virkning

af Loven, hvis den udkommer, at der ifølge samme vil blive et mindre Omfang af Eiendoms løst fra Baand, end der ifølge § 22 vil blive belagt med Baand. Jeg troer, at Benyttelsen navnlig i Lovforslagets første Afsnit vil blive meget ringe, men at derimod dets § 22 vil blive meget stærkt benyttet. Jeg er nu vel af dem, der gjerne ønske, at Eiendommene skulle bevares i Familierne, naar dette kan ske ved Familiernes egne Bestræbelser uden Lovens Bistand. Naar det derimod kun kan ske, saaledes som her, ved kunstige Midler, og idet der lægges Evangsbaand paa Arvingerne, da vil jeg ikke virke med dertil. — Jeg vil derfor stemme imod Lovforslaget.

Justitsministeren: Efter den Maade, hvorpaa de forskjellige Medlemmer, som nu have havt Ordet, have udtalt sig, tør jeg antage, at der ikke har været noget Unkke hos noget af disse ærede Medlemmer om nu at optage Forhandlingen paany med Hensyn til de Punkter, som af dem ere blevne berørte — de paagjældende Medlemmer have jo væsentligen hvert berørt et enkelt Punkt — og jeg behøver saaledes ikke at frygte for, at det skal blive betragtet som Mangel paa Opmærksomhed fra min Side, at jeg nu ikke indlader mig videre paa noget enkelt af dem. Jeg tror ogsaa, at det vilde blive det Samme som at gjenoptage alle de Spørgsmaal, som vi igjennem hele Lovforslagets Gang gjennem Thinget udførlig have forhandlet. Hvis jeg har Ret i dette mit Synspunkt, vil det altsaa ikke misbilliges, at jeg ikke uden nærmere dertil given Anledning yderligere udtaler mig om den foreliggende Sag, men noies med at anbefale Lovforslaget til det høitærede Thing.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovforslaget, der (se Tillæg C. Sp. 273—88.) vedtoges med 35 Stemmer mod 11.

Formanden: Da denne Sag nu er færdig fra Landsthingets Side, vil Lovforslaget